

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

עין משפט
צ"ל מנחה
א נא וי' פ"א מלכות
פס"ט הלכות 3
ב ב מ' פ"א ס'
הלכות 1
ג ג' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ד ד' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ה ה' מ' פ"א ס'
הלכות 1

ה' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ו ו' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ז ז' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ח ח' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ט ט' מ' פ"א ס'
הלכות 1

י י' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יא יא' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יב יב' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יג יג' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יד יד' מ' פ"א ס'
הלכות 1

טו טו' מ' פ"א ס'
הלכות 1
טז טז' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יז יז' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יח יח' מ' פ"א ס'
הלכות 1
יט יט' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כ כ' מ' פ"א ס'
הלכות 1

כא כא' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כב כב' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כג כג' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כד כד' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כה כה' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כו כו' מ' פ"א ס'
הלכות 1

כז כז' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כח כח' מ' פ"א ס'
הלכות 1
כט כט' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ל ל' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לא לא' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לב לב' מ' פ"א ס'
הלכות 1

לג לג' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לד לד' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לה לה' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לו לו' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לז לז' מ' פ"א ס'
הלכות 1
לח לח' מ' פ"א ס'
הלכות 1

לט לט' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מ מ' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מא מא' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מב מב' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מג מג' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מד מד' מ' פ"א ס'
הלכות 1

מה מה' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מו מו' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מז מז' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מח מח' מ' פ"א ס'
הלכות 1
מט מט' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נ נ' מ' פ"א ס'
הלכות 1

נא נא' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נב נב' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נג נג' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נד נד' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נה נה' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נו נו' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נז נז' מ' פ"א ס'
הלכות 1

נח נח' מ' פ"א ס'
הלכות 1
נט נט' מ' פ"א ס'
הלכות 1
ס ס' מ' פ"א ס'
הלכות 1
סא סא' מ' פ"א ס'
הלכות 1
סב סב' מ' פ"א ס'
הלכות 1
סג סג' מ' פ"א ס'
הלכות 1

אשם שחט כליל לא כל שכן. לא שייך למזרח חטאת תורפה
דלחא למזרח מה לחטאת שכן דמה למעלה וסכן לך
כרת וסכן בזה גזנור: מנחת חטאת הרי היא חטאת. וכן
זה למד מלמד דלחא דחטאת ילפנין לחטאת משלמים לעיל מכל
מקום עבדא "צנופה כחצי ומנחת
נדה כחשס ללא משום דמאס
ילפא כלל למטה דמנחה גופה חתקס
לשלמים כחשס אלא למזרח דלא
הי חטאת: ב"א לעבודה ביד
עובדה צימן כחטאת. דכחצי בה
אלצע דלפנין מזורה שנה ממטרע
דלאצע הי יצין וילח הלל איצתיא
לן פרק לחאו מקומן (למן דף ג.) חי
ילפנין חתקס מצ"ש וחי מטרע חולין
כח (הוא) יהי אפי"ר ע"ן [ולא]
קסה למי"ד דבעי למד קסה ומלמד
קסה פרק לחאו מקומן (גס וז סע):
כח דל"ג גרסינן עיקר קרן לכדי
יהודה צרה דרבי חייה הוא סי'.
תימה דכרס מנחת (דף ג.) משמע
דלמד דמא עיקר דפרין אב"י מדוי
מחבנה דפסול רחמנא חקשא הוא:
הורעתה מן פסח ונפסן כח
בשלמים דלמנשלים
לסס גלמיס כגז וחינו כזמן
לסס פסח פסוליס
והלא יס פסוק בפסח לפסול שלא
לסמו וחינו בשלמים אין פסוק:
אמר

פסלה מנחת נדה הרי היא באשם לזכור קמצה שלא לשמה כשהיא
אלא לזכור אלקינו למאי הקרבתה איהושה מנחה לחטאת ומנחה לאשם לכי
אידך רבי שמעון *דתנין ושלח בביד שיה פסלה דרבי שמעון בר ששון ואמר

רב יהודה בריה דרבי חייה מ"מ טוה"ש ואמר דא דרש קדשים היא בחטאת
וכאשם: בא לעובדה ביד, עובדה בימין בחטאת, (ג) בכדי עובדה בשמאל באשם

ד"ש היא קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי עיקר קרא לכרוב יהודה בריה
דרבי חייה היא דתאמא ומנחת חטאת דפסלה שלא (לשמה) (ט) מעמא ארדינא

הוא רבא רבא מעמא מא דכחיו בה "היא" מנחת חטאת נמי כתיב בה "היא" (ג)
ולבגן למאי הלכתיא איהושה אשם לחטאת לומר לך מה ממנחת עושה סמיה

אף אשם מעון סמיה: יוסף בן חוני אומר הנשדתי בוי: א"ר יוחנן יוסף
בן חוני ור"י אליעזר אמרו דבר אחד, רבה אמר בארדים לשם חטאת פליגי

(ד) רתניא דהפסח ששנה שנתו וששון דומני לשמו וכן הששון ארדים לשם
פסח דומני לבי אליעזר פוסל דרבי יושע מכשיר א"ר יהושע אם בשאר ימות

השנה שאינו כשר לשמו ארדים כשרים לשמו, דומני שרוא כשר לשמו אינו
דין שישנו ארדים לשמו, לר"ב אלעזר או חילוף הדברים ומה אם

בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו כשר הוא לשם ארדים, דומני שרוא
כשר לשמו אינו דין שישוכשר לשם ארדים ויובש פסח בארבעה עשר שלא

לשמו וכך אתה אומר מה ליהושכר ארדים בשאר ימות השנה לשמו שכן
הוא אמר לר"ב יהושע אם כן (ד) הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים, חזר

ארדים, אמר לו רבי יהושע אף כן (ד) הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים, חזר
ב"א אלעזר ודני דין אחד: מצינו מותר פסח בא שלמים ואין מותר שלמים

ב"א פסח ומה פסח שמותרו בא שלמים, ששון דומני לשמו פסול, פסול
שלמים שאין מותרן בא פסח אם שחטם לשם פסח דומני אינו דין שיהו פסולין

אמר

דמרתין ממלוגר דכחצי ביה אלצע וכחונה יומין ועבד הכהן באצבעו היתיה וכוויקת כל הזבחים לא כחצי בו אלצע אלא כחונה חין
מחטאת: מנחת חטאת כחצי כס (ה) (כאפסאס ס"א. ג' עינית הקול ביקרא: ולרנבן - דפליגי עליה דר' אליעזר במתני' למאי הלכתיא

כו: הנתת כחצי בה (ויקרא ד) ומכן ידו על ראש החטאת: פפרודבר פפר. רבי אליעזר נמי פסול בזהרים השחטים: גס פסח
בזמנו ושלח חטאת לה ימות השנה ומצרייתא דלקמן דייק לה רבי יוחנן: ורשס פפר בלפנים לשם חטאת פליגי. יוסף בן חוני ורבי אליעזר

(ו) (יה ואל פסול) רבי אליעזר, אלא בזהרים לשם פסח אכל בזהרים (ק"ו) לא כפי הרוב הארש שש עליו כ"ן (ג) וכן רבה ובין ל' יוחנן דייק
מיתיהו מהא מתני' ובמסקנא בעינא לפרוש דיוקיי: ספסה שעברס שנו. דמו לא חזי לפסח סתמיה שלמים כדכרינן לעיל (דף ה:) (ה)

מקראי: וששון בזמנו לשמו. דהיה ליה שחט שלמים לשם פסח: וכן ספוס. אחד מכל הזבחים לשם פסח בזמנו: אם בשאר ימות
ספסו שאינו כשר לשמו. כדילפינן לה בזמנסת פסחים (דף ס"א) שחט קרס חות פסול שנחמר בין הערבים וכמו פעמים שנה הכתוב

לעכזי (ג) קביעות זמני כ"ד בין הערבים: אפרים כשרים לשמו. רבי אליעזר מודה בו דלא פליגי אלא בזמנו כדאין בהלוי אכל כל
ימות השנה אין סא כשיחט פסח על על קרבן אחר: אמר לו רבי אליעזר ורבי יוחנן: (ג) אם ק"ו אתה בא לדרוש יכול אני להחליפו בענין

אחר ולומר דבר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: ויובשר פסח כי"ד שלא לשמו. וברין הזה (ד) אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלא
לשמו: וכן אסא אומר. בתימה ההדרוש ק"ו (ז) ויתכשרו: פס לי פוכשרו אפרים כו: (ז) ק"ו שדרשת יס עליו תשובה: פס לי פוכשרו

אפרים כו יובשרו אפרים כו: בתימה והנה דייק רבי יוחנן למיתיהו אומר דכ היכי דפסול רבי אליעזר בזהרים לשם פסח פסול
(ז) בזהרים לשם חטאת דהא עטמו רבי אליעזר משום דהוא פסול לשם אפרים יין (ז) וה"ל בתיחא חיתא רבס דייק חתורו רבי

אליעזר מתיין זה ולט בדיו אחר (ועוד) דלחרים לשם חטאת כשרים. א"כ. אם אתה פסול חחרים לשמו, זמנו יין (ז) אפסות פסח ונתת
כח בשלמים כגל הצבע שיהא זמן שלמים פסח השחט (ז) לשמו כשר. שחט זמן פסח כל שלמים השחטין לשמו פסולין ומנחת

מחטאת (ח) (ז) (ט) גדול (כח) בשלמים (מפסח) וקרא חשקן דלחמור בפסח משלמים דמנחת ביה "הוא" וכלל הזבחים הכשיר שלא לשמן:

עולה נכנס דמה לפניו כשרים. בין לרנבן בין לרבי אליעזר ולא
ס' ורשינו כל וכל, והיקא נמי ליה הכא: מנחת חטאת. דקרבן עולה
ויווד דשיחטה הקול: עובד. שמכרתה ואם נכנסה לפסח
שקרה דלא פסל הכחוב אלא דס: ויפסא חטאת פסוק פסוקי.
וכי שפיר טפי שחא מתיי דמיס תורה אור
ורחיה להוכיח על מני דמיס:
חטאת פסוק צנופה דר' אבין ס"א.
היכא דהכניס דמה לפניו בזהרים
שחין למה קבלה ומיבעיא ליה כפ'
דס חטאת (למן ג) אם נפסלה כק'
או לא ולא יפסולת לה: דפס. אכר
ויבא מדמה: ולא כשרים. שחט נכנס
בשרה להכל אינה נפסלה: דס דפס
לא דריש. דייקן דלא מלי למכתב וכל
חטאת אכר יובא אל האל מועד
דילמדין למכתב דס לתמושי כשר
לחריה דקרא למכתב מדמה: קבס
קדשים ס"א כפסולת ופסולת. ו'
במנהג הוא דכחצי וקא ח"ל שמעון
מדקא מקו"ס מנחת חטאת והלס
להכי מקו"ס (ג) (ג) (ג) (ג) (ג) (ג)
מהס חטאת ויס ח"ל כחשס]
שהיא מנחת חטאת חטאת דלא
לשמה - פסולה ומנחת נדה כחשס
דכשר שלא לשמו: אלא לרבי אליעזר.
כיון דחטאת והלס כ' הדדי ליה
למחי כדכתיב חתקס לחרייה: שלא
ככלי ערס. שלא קדס הקזמן ככלי
ערס פסולה שהמנחת חקשו לזבחים
ליטעון ארבע עבודות קמייה כעד
שיחטה מתן קומן ככלי ערס כעד
קבלת דרס הולכה כעד הולכה
הקלירה כעד זריקת: ור"י פפשיני.
אם הוליש צידו בזמנו עד המזבח
והקמינן: כחטאת ופסאס. להכי
חתקס מנחה לחטאת והלס חשין
שוין בהלכותיהן לומר לך: כאלעזר:
(ח) כהלכות והקטרות ציד שלא ככלי:
עובדס צימין. שהקזמן בה כוריקת
דס חטאת שיהא ביד באצבע וצימין
דכחצי בחטאת ולקח הכהן מרס
החטאת באצבע ונתן וכו' ורשינו
למן פסח פ"ד (דף ג) באצבעו ונתן
על קול החל כחונה אלא צימן דל
מקום שנחמר אלצע וכחונה אינו
אלא יומין: כגל לעובדס ככלי. רשא
לעובדה בשמאל לכו"ך הכל שקדשה
צדו בשמאל למזבח ויתן בשמאל
מן הכלי על האפים כוריקת דס
אסם שחא מן הכלי למזבח שחיה
בתיחא אלצע דלא כחצי אלצע אלא
בתיחא וקרה בשמאל לר"י (ג) כל
הזבחים מן מחטאת (ז) דלחרין
לקמן פפרק טי (סס) זרק בשמאל
פסול ור"י מכשיר לשם פסח מחטאת משום
דרבי שמעון תריי בעי אלצע וכחונה'
דמרתין ממלוגר דכחצי ביה אלצע וכחונה יומין ועבד הכהן באצבעו היתיה וכוויקת כל הזבחים לא כחצי בו אלצע אלא כחונה חין
מחטאת: מנחת חטאת כחצי כס (ה) (כאפסאס ס"א. ג' עינית הקול ביקרא: ולרנבן - דפליגי עליה דר' אליעזר במתני' למאי הלכתיא

כו: הנתת כחצי בה (ויקרא ד) ומכן ידו על ראש החטאת: פפרודבר פפר. רבי אליעזר נמי פסול בזהרים השחטים: גס פסח
בזמנו ושלח חטאת לה ימות השנה ומצרייתא דלקמן דייק לה רבי יוחנן: ורשס פפר בלפנים לשם חטאת פליגי. יוסף בן חוני ורבי אליעזר

(ו) (יה ואל פסול) רבי אליעזר, אלא בזהרים לשם פסח אכל בזהרים (ק"ו) לא כפי הרוב הארש שש עליו כ"ן (ג) וכן רבה ובין ל' יוחנן דייק
מיתיהו מהא מתני' ובמסקנא בעינא לפרוש דיוקיי: ספסה שעברס שנו. דמו לא חזי לפסח סתמיה שלמים כדכרינן לעיל (דף ה:) (ה)

מקראי: וששון בזמנו לשמו. דהיה ליה שחט שלמים לשם פסח: וכן ספוס. אחד מכל הזבחים לשם פסח בזמנו: אם בשאר ימות
ספסו שאינו כשר לשמו. כדילפינן לה בזמנסת פסחים (דף ס"א) שחט קרס חות פסול שנחמר בין הערבים וכמו פעמים שנה הכתוב

לעכזי (ג) קביעות זמני כ"ד בין הערבים: אפרים כשרים לשמו. רבי אליעזר מודה בו דלא פליגי אלא בזמנו כדאין בהלוי אכל כל
ימות השנה אין סא כשיחט פסח על על קרבן אחר: אמר לו רבי אליעזר ורבי יוחנן: (ג) אם ק"ו אתה בא לדרוש יכול אני להחליפו בענין

אחר ולומר דבר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: ויובשר פסח כי"ד שלא לשמו. וברין הזה (ד) אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלא
לשמו: וכן אסא אומר. בתימה ההדרוש ק"ו (ז) ויתכשרו: פס לי פוכשרו אפרים כו: (ז) ק"ו שדרשת יס עליו תשובה: פס לי פוכשרו

אפרים כו יובשרו אפרים כו: בתימה והנה דייק רבי יוחנן למיתיהו אומר דכ היכי דפסול רבי אליעזר בזהרים לשם פסח פסול
(ז) בזהרים לשם חטאת דהא עטמו רבי אליעזר משום דהוא פסול לשם אפרים יין (ז) וה"ל בתיחא חיתא רבס דייק חתורו רבי

אליעזר מתיין זה ולט בדיו אחר (ועוד) דלחרים לשם חטאת כשרים. א"כ. אם אתה פסול חחרים לשמו, זמנו יין (ז) אפסות פסח ונתת
כח בשלמים כגל הצבע שיהא זמן שלמים פסח השחט (ז) לשמו כשר. שחט זמן פסח כל שלמים השחטין לשמו פסולין ומנחת

מחטאת (ח) (ז) (ט) גדול (כח) בשלמים (מפסח) וקרא חשקן דלחמור בפסח משלמים דמנחת ביה "הוא" וכלל הזבחים הכשיר שלא לשמן:

שחט מדורי חרס' דרבנן בעי לאמי כחטאת וכאשם להכי עכ"ה) וכיוו היתיה דנקס לא דקא דהא עיקר דרשא כדנפקא לן במנחת דבעי ימין אלא אב אבא כחטאת: ד' מ' פ"א ס'
בהשפעתו בסוף דמסכת: (ס) דרש אור' (ז) כחשס י' מהס שחא וכאשם היא קרא בנחת: (ז) פקש לה שחא מנחת חטאת ויהאש' י'ש ונחת: (ח) עברת התפירה ביד: (ט) לר"י
אני כתיב חטאת אהרן נתן: (ס) ויתכשרו שלא לשמו ולא תירוש: (ק"ו) לא כפי הרוב הארש שש עליו כ"ן (ג) וכן רבה ובין ל' יוחנן דייק
מיתיהו מהא מתני' ובמסקנא בעינא לפרוש דיוקיי: ספסה שעברס שנו. דמו לא חזי לפסח סתמיה שלמים כדכרינן לעיל (דף ה:) (ה)

מקראי: וששון בזמנו לשמו. דהיה ליה שחט שלמים לשם פסח: וכן ספוס. אחד מכל הזבחים לשם פסח בזמנו: אם בשאר ימות
ספסו שאינו כשר לשמו. כדילפינן לה בזמנסת פסחים (דף ס"א) שחט קרס חות פסול שנחמר בין הערבים וכמו פעמים שנה הכתוב

לעכזי (ג) קביעות זמני כ"ד בין הערבים: אפרים כשרים לשמו. רבי אליעזר מודה בו דלא פליגי אלא בזמנו כדאין בהלוי אכל כל
ימות השנה אין סא כשיחט פסח על על קרבן אחר: אמר לו רבי אליעזר ורבי יוחנן: (ג) אם ק"ו אתה בא לדרוש יכול אני להחליפו בענין

אחר ולומר דבר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: ויובשר פסח כי"ד שלא לשמו. וברין הזה (ד) אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלא
לשמו: וכן אסא אומר. בתימה ההדרוש ק"ו (ז) ויתכשרו: פס לי פוכשרו אפרים כו: (ז) ק"ו שדרשת יס עליו תשובה: פס לי פוכשרו

אפרים כו יובשרו אפרים כו: בתימה והנה דייק רבי יוחנן למיתיהו אומר דכ היכי דפסול רבי אליעזר בזהרים לשם פסח פסול
(ז) בזהרים לשם חטאת דהא עטמו רבי אליעזר משום דהוא פסול לשם אפרים יין (ז) וה"ל בתיחא חיתא רבס דייק חתורו רבי

אליעזר מתיין זה ולט בדיו אחר (ועוד) דלחרים לשם חטאת כשרים. א"כ. אם אתה פסול חחרים לשמו, זמנו יין (ז) אפסות פסח ונתת
כח בשלמים כגל הצבע שיהא זמן שלמים פסח השחט (ז) לשמו כשר. שחט זמן פסח כל שלמים השחטין לשמו פסולין ומנחת

מחטאת (ח) (ז) (ט) גדול (כח) בשלמים (מפסח) וקרא חשקן דלחמור בפסח משלמים דמנחת ביה "הוא" וכלל הזבחים הכשיר שלא לשמן:

שחט מדורי חרס' דרבנן בעי לאמי כחטאת וכאשם להכי עכ"ה) וכיוו היתיה דנקס לא דקא דהא עיקר דרשא כדנפקא לן במנחת דבעי ימין אלא אב אבא כחטאת: ד' מ' פ"א ס'
בהשפעתו בסוף דמסכת: (ס) דרש אור' (ז) כחשס י' מהס שחא וכאשם היא קרא בנחת: (ז) פקש לה שחא מנחת חטאת ויהאש' י'ש ונחת: (ח) עברת התפירה ביד: (ט) לר"י
אני כתיב חטאת אהרן נתן: (ס) ויתכשרו שלא לשמו ולא תירוש: (ק"ו) לא כפי הרוב הארש שש עליו כ"ן (ג) וכן רבה ובין ל' יוחנן דייק
מיתיהו מהא מתני' ובמסקנא בעינא לפרוש דיוקיי: ספסה שעברס שנו. דמו לא חזי לפסח סתמיה שלמים כדכרינן לעיל (דף ה:) (ה)

מקראי: וששון בזמנו לשמו. דהיה ליה שחט שלמים לשם פסח: וכן ספוס. אחד מכל הזבחים לשם פסח בזמנו: אם בשאר ימות
ספסו שאינו כשר לשמו. כדילפינן לה בזמנסת פסחים (דף ס"א) שחט קרס חות פסול שנחמר בין הערבים וכמו פעמים שנה הכתוב

לעכזי (ג) קביעות זמני כ"ד בין הערבים: אפרים כשרים לשמו. רבי אליעזר מודה בו דלא פליגי אלא בזמנו כדאין בהלוי אכל כל
ימות השנה אין סא כשיחט פסח על על קרבן אחר: אמר לו רבי אליעזר ורבי יוחנן: (ג) אם ק"ו אתה בא לדרוש יכול אני להחליפו בענין

אחר ולומר דבר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: ויובשר פסח כי"ד שלא לשמו. וברין הזה (ד) אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלא
לשמו: וכן אסא אומר. בתימה ההדרוש ק"ו (ז) ויתכשרו: פס לי פוכשרו אפרים כו: (ז) ק"ו שדרשת יס עליו תשובה: פס לי פוכשרו

אפרים כו יובשרו אפרים כו: בתימה והנה דייק רבי יוחנן למיתיהו אומר דכ היכי דפסול רבי אליעזר בזהרים לשם פסח פסול
(ז) בזהרים לשם חטאת דהא עטמו רבי אליעזר משום דהוא פסול לשם אפרים יין (ז) וה"ל בתיחא חיתא רבס דייק חתורו רבי

אליעזר מתיין זה ולט בדיו אחר (ועוד) דלחרים לשם חטאת כשרים. א"כ. אם אתה פסול חחרים לשמו, זמנו יין (ז) אפסות פסח ונתת
כח בשלמים כגל הצבע שיהא זמן שלמים פסח השחט (ז) לשמו כשר. שחט זמן פסח כל שלמים השחטין לשמו פסולין ומנחת

מחטאת (ח) (ז) (ט) גדול (כח) בשלמים (מפסח) וקרא חשקן דלחמור בפסח משלמים דמנחת ביה "הוא" וכלל הזבחים הכשיר שלא לשמן:

שחט מדורי חרס' דרבנן בעי לאמי כחטאת וכאשם להכי עכ"ה) וכיוו היתיה דנקס לא דקא דהא עיקר דרשא כדנפקא לן במנחת דבעי ימין אלא אב אבא כחטאת: ד' מ' פ"א ס'
בהשפעתו בסוף דמסכת: (ס) דרש אור' (ז) כחשס י' מהס שחא וכאשם היא קרא בנחת: (ז) פקש לה שחא מנחת חטאת ויהאש' י'ש ונחת: (ח) עברת התפירה ביד: (ט) לר"י
אני כתיב חטאת אהרן נתן: (ס) ויתכשרו שלא לשמו ולא תירוש: (ק"ו) לא כפי הרוב הארש שש עליו כ"ן (ג) וכן רבה ובין ל' יוחנן דייק
מיתיהו מהא מתני' ובמסקנא בעינא לפרוש דיוקיי: ספסה שעברס שנו. דמו לא חזי לפסח סתמיה שלמים כדכרינן לעיל (דף ה:) (ה)

מקראי: וששון בזמנו לשמו. דהיה ליה שחט שלמים לשם פסח: וכן ספוס. אחד מכל הזבחים לשם פסח בזמנו: אם בשאר ימות
ספסו שאינו כשר לשמו. כדילפינן לה בזמנסת פסחים (דף ס"א) שחט קרס חות פסול שנחמר בין הערבים וכמו פעמים שנה הכתוב

לעכזי (ג) קביעות זמני כ"ד בין הערבים: אפרים כשרים לשמו. רבי אליעזר מודה בו דלא פליגי אלא בזמנו כדאין בהלוי אכל כל
ימות השנה אין סא כשיחט פסח על על קרבן אחר: אמר לו רבי אליעזר ורבי יוחנן: (ג) אם ק"ו אתה בא לדרוש יכול אני להחליפו בענין

אחר ולומר דבר שאינו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: ויובשר פסח כי"ד שלא לשמו. וברין הזה (ד) אתה יכול להכשיר פסח בזמנו שלא
לשמו: וכן אסא אומר. בתימה ההדרוש ק"ו (ז) ויתכשרו: פס לי פוכשרו אפרים כו: (ז) ק"ו שדרשת יס עליו תשובה: פס לי פוכשרו

אפרים כו יובשרו אפרים כו: בתימה והנה דייק רבי יוחנן למיתיהו אומר דכ היכי דפסול רבי אליעזר בזהרים לשם פסח פסול
(ז) בזהרים לשם חטאת דהא עטמו רבי אליעזר משום דהוא פסול לשם אפרים יין (ז) וה"ל בתיחא חיתא רבס דייק חתורו רבי

אליעזר מתיין זה ולט בדיו אחר (ועוד) דלחרים לשם חטאת כשרים. א"כ. אם אתה פסול חחרים לשמו, זמנו יין (ז) אפסות פסח ונתת
כח בשלמים כגל הצבע שיהא זמן שלמים פסח השחט (ז) לשמו כשר. שחט זמן פסח כל שלמים השחטין לשמו פסולין ומנחת

מחטאת (ח) (ז) (ט) גדול (כח) בשלמים (מפסח) וקרא חשקן דלחמור בפסח משלמים דמנחת ביה "הוא" וכלל הזבחים הכשיר שלא לשמן:

שחט מדורי חרס' דרבנן בעי לאמי כחטאת וכאשם להכי עכ"ה) וכיוו היתיה דנקס לא דקא דהא עיקר דרשא כדנפקא לן במנחת דבעי ימין אלא אב אבא כחטאת: ד' מ' פ"א ס'
בהשפעתו בסוף דמסכת: (ס) דרש אור' (ז) כחשס י' מהס שחא וכאשם היא קרא בנחת: (ז) פקש לה שחא מנחת חטאת ויהאש' י'ש ונחת: (ח) עברת התפירה ביד: (ט) לר"י
אני כתיב חטאת אהרן נתן: (ס) ויתכשרו שלא לשמו ולא תירוש: (ק"ו) לא כפי הרוב הארש שש עליו כ"ן (ג) וכן רבה ובין ל' יוחנן דייק
מיתיהו מהא מתני' ובמסקנא בעינא לפרוש דיוקיי: ספסה שעברס שנו. דמו לא חזי לפסח סתמיה שלמים כדכרינן לעיל (דף ה:) (ה)

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

א מנחת חטאת
ספיקא
ולמנחת חטאת
מנחת חטאת
כדכתיב ונתת
מנחת חטאת
למזבח אהרן
[לקמן ס"א]

Table with 4 columns: פסחים ס"ב, דמסכת פ"ד, חטאת, חטאת. Rows include ספיקא, חטאת, חטאת.

הנהגות הב"ח
(ג) ב"י מנחת חטאת
הוא מה כ"ל ויתנה
ולמדת מנחת: (ג) שם
ימין חטאת כה לעובד
כדכתיב: (ג) שם שלא
לשמה הי"ט חטאת חטאת
חטאת: (ח) חטאת
הכחה: (ט) רש"י ד"ס
מנחת חטאת חטאת כה
חטאת כ"ל ויתנה כ"י